

Saa tulla
uudestaan

TYTTI SOLMU

Saa tulla uudestaan

TAMMI

HELSINKI

Novellissa ”Kahden miehen paraati” lainatun laulun ”Tonttuparaati”
on sanoittanut suomeksi Sauvo Puhtila.
Novellissa ”Susipari” esiintyvät lainaukset on mukailtu Petra Lampisen,
Eero Enqvistin ja Pinja Hahtolan kokoamasta teoksesta
Tupa ryskyi, parret paukkui. Suomen kansan rivot runot (WSOY, 2015).

© Tytti Solmu ja Tammi 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

ISBN 978-952-04-7698-4

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

Kahden miehen paraati

Saavun juhlapaikalle hieman myöhässä. Olin katsonut bussiaikataulut väärin ja aliarvioinut, kuinka kauan pysäkiltä kestäisi kävellä juhlatilalle, joka sijaitsee kaupungin laitamilla omassa rauhassaan järven luona. Alempana rannalla häämöttää saunarakennus. Sitä saa kuulemma käyttää, mikäli joku siis on niin kummallinen, että tahtoo saunaan pikkujouluissa.

Eteisessä minua on vastassa rivi talvitakkeja ja ulkokenkiä, kauempaa kuuluu vilkasta puheensorinaa. Joku on laittanut joululaulutkin soimaan. Minusta alkaa tuntua, että tämä on ihan hemmetin huono idea. Miksi, oi miksi olen mennyt lupautumaan firmamme pikkujouluihin, vaikka inhoan työtäni ja suhtaudun suurimpaan osaan niin kutsutuista työkavereistani korkeintaan välinpitämättömästi? No, enää en voi paeta. Mari ja Helena eivät antaisi sitä ikinä anteeksi – ja he ovat toimistolla niitä harvoja, joista oikeasti pidän.

Riisun pitkän villakangastakkini, kaulahuivini ja piponni. Vaihdan talvisaappaat pikkukenkiin ja vedän tonttulin päähäni. Kun katson peiliin, laulu alkaa heti soida päässäni: ”Jo pipolakki ja punatakki on juhlakuntoon laitettu...” Pakkasen puremat poskeni hehkuvat punaisina.

Jäisellä polulla liukastelu kesti kauan, eikä päällysvaatteiden alla oleva asu ole varsinaisesti kylmään talvisäähän sovelias.

Ei hyvä luoja. Asuni näytti kotona pehmeässä valaistuksessa vielä ihan söpöltä, mutta nyt vaikutan siltä kuin olisin karannut jostain pikkutuhmasta joulukuvastosta. Mari ja Helena olivat saaneet päähänsä, että meillä kolmella pitäisi olla yhteneväiset tonttutyttöasut. Alan epäillä, että ne on hankittu seksikaupasta. Mekkonni on aivan sopimattoman lyhyt ja sen kaula-aukko on avarampi kuin muistinkaan. Minun kurvikas ja pehmeä vartaloni näyttää tahtovan ulos punaisesta koltusta ihan joka suunnasta. Leveä vyö nostaa rintani tyrkylle ja pyöreä takamukseni kohottaa olematonta helmaa entisestään. Valkoinen keinoturkissomiste ei varsinaisesti vähennä pornoisaa vaikutelmaa.

Kuulen jo mielessäni toimiston setämiesten ”hauskat” vitsit siitä, kuinka tonttutyttö voi istua pukin polvelle tai mieluusti siihen vähän keskemälle. He kun oikein mieluusti maistaisivat pukin pikkuapulaisen piparia tai lämmintä torttua. ”Nelli, Nelli, oo mun joulukaramelli!” Hyi helkkari. Valtaosa yrityksen väestä on minua vähintään kymmenen vuotta vanhempia, eivätkä läheskään kaikki ole vielä löytäneet tietään 2000-luvulle.

Ja sitten ovat Elias ja Hugo, jotka ovat kanssani samaa ikäluokkaa. Kumpikin heistä työskentelee osa-aikaisena, toinen aina alkuviikon ja toinen loppuviikon. Koska työ itsessään on niin tylsää, olen nyt puolisen vuotta flirttaillut molempien kanssa huvikseni. Mielessäni kutsun Eliasta maanantaipoikaystäväkseni ja Hugoa perjantai-poikaystäväkseni. He ovat monessa mielessä toistensa vastakohtia. Elias on rauhallinen, huolellinen ja ulkoisesti kuin viikinkimetsuri: hänellä on vaaleat, selkään ulottuvat

hiukset, pisamainen iho, vedenharmaat silmät ja pitkä, roteva kroppa. Hänen lihaksensa näyttävät siltä kuin hän olisi käynyt metsätöissä eikä salilla.

Hugolla on lyhyt tumma sänkitukka ja ruskeat silmät. Hän on poikamaisen hoikka ja kaunis tavalla, jota on välillä melkein vaikea katsoa. Luonteeltaan hän on nopea ja eloisa, aina nauramassa ja keksimässä kanssani kaikenlaista jäynää toimistolla.

Tähän mennessä kummankaan ”poikaystäväni” kanssa ei ole tapahtunut mitään konkreettista, mutta ilma on ollut sakeanaan vihjailuja ja pieniä hipaisuja ohimennen. Jos totta puhutaan, olisin valmis lähempään kanssakäymiseen kumman tahansa kanssa. Ongelma on vain se, etten osaa sanoa, kumpi heistä viehättää minua enemmän. Ja tänä iltana olemme kaikki kolme ensimmäistä kertaa samassa huoneessa. On täysin mahdollista, että nämä pikkujoulut menevät osaltani aivan päin persettä.

Katson itseäni tiukasti peilistä silmiin. Kohotan leukaani ja kohennan ryhtiäni. Rintani nousevat yhä enemmän esille, mutta väliäkö sillä. Paskat muiden katseista ja puheista. Olen upea, olen täällä ja voin ihan yhtä hyvin pitää hauskaa.

Kun astelen muiden luo, Mari ja Helena kiiruhtavat halaamaan minua ilahtuneina.

– Sinä tulit! Helena hihkaisee. – Meitä jo huoletti, joudummeko vetämään biisin duettona.

– Ja muutenkin on tietenkin ihanaa, että tulit, Mari komppaa ja madaltaa ääntään salaliittolaisen tavoin. – Olet kuin raikas tuulahdus täällä... sanotaanko hieman tunkkaisten hahmojen joukossa.

Mari hymyilee minulle aidosti, ja mielialani kohoaa. Vielä enemmän se kohoaa, kun näen ensin Hugon ja sit-

ten Eliaksen. Molemmat mieheni ovat siis paikalla. Ja he juttelevat keskenään. Joudun hetkeksi hämilleni. Minun työmaailmassani he eivät koskaan ole kohdanneet, mutta tietenkin he tuntevat toisensa. Vähitellen hämmennys liukenee toisen tunteen tieltä. Jostain syystä minua kutkuttaa katsoa, kuinka Elias kumartuu Hugon puoleen kuullakseen paremmin ja kuinka hän alkaa nauraa jollekin, mitä Hugo sanoo. He ovat aina näyttäneet minusta hyvältä erikseen. Mutta on todettava, että yhdessä he näyttävät helvetin hyvältä.

– Mikäs se meidän Nelliä noin hymyilyttää? Helena kysyy.

– Joulumieli varmaan, vastaan viattomasti.

Pikkujouluilta etenee oletetun kaavan mukaan. Ensin siemaillaan terästettyä glögiä, että saadaan kaikille sopivasti puna poskille. Sitten on seisovan joulupöydän aika, kunhan toimitusjohtaja on pitänyt jaarittelevan puheensa, jonka aikana mielessäni soi: ”Hyörinä, pyörinä taukoaa / Jo itse joulupukki ratsastaa, katsastaa joukkoaan / Rivi tontunpartojen suora on valkoinen...” Melkoinen tonttuparaati tuijotteleekin toimaria ihmeen palvovasti. Parrat eivät sentään ole vielä valkoisia, mutta muuten pukumiesten rivistö pönöttää paskantärkeänä kukin odottaen toiveikkaasti, kehuttaisiinko puheessa juuri häntä.

Puheen aikana Elias hivuttautuu seisomaan viereeni. Hänellä ei ole päällään pukua vaan suorat, mustat farkut ja punainen ruutupaita. Hän on kuitenkin selvästi sukinut hiuksensa tavallista tyylikkäämmin. Kun hän kumartuu puoleeni, huomaan kuinka hyvältä hän tuoksuu.

– Meillä kävi huono tuuri, hän kuiskaa matalasti. – Saa tiin lahjaton pukki.

Puren hampaani yhteen, etten purskahtaisi nauruun. Eliaksen käsi hipaisee kättäni ja sävähdän lämpimäksi.

– Hugon vitsi, Elias lisää. – Mutta laitoin kiertoon, jouluhan on jakamisen aikaa.

Samassa tunnen Hugon katseen huoneen poikki. Kohtaan hänen silmänsä ja hän esittää äänettömästi nukah-tavansa hetkenä minä hyvänsä. Vastaan hänelle näyttel-mällä koomaan vajoamista. Hugo näyttää syötävän hyväl-tä mustassa kauluspaidassa, mustissa puvunhoussuissa ja mustassa liivissään. Vatsanpohjaani kutittaa, kun hän väläyttää minulle säkenöivän hymyn. Jestas, että olen helppo.

Heikkouteni johtuu varmaankin siitä, että viimeisen vuoden ajan olen harrastanut vain sooloseksiä kylläs-tyttyäni Tinderin ja baarien keskimääristä heikompaan tarjontaan. Nyt minua panettaa niin paljon, että jo hento kosketus ja leveä hymy saavat tulisiipiset perhoset lepat-tamaan ihollani ja vatsassani.

Vihdoin toimitusjohtajan puhe on ohi ja väki käy noutopöydän kimppuun kuin ei olisi ruokaa koskaan nähnytkaan. Jälkiruuaksi on riisipuuroa, jonne on kuu-lemma piilotettu manteli.

– Joka sen saa, saa tänä iltana takuuvarmasti! lohkaisee toimiston huumorimieheksi itsensä nimennyt henkilö ja röhöhtää nauruun.

Eli et ainakaan sinä, mietin mielessäni.

Kaikki kyttäävät toisiaan, mutta kukaan ei tunnusta saaneensa mantelia, vaikka puurokattila on kaavittu tyh-jäksi. Pettymys unohtuu kuitenkin pian, kun pöydissä nautitaan kahvia, pipareita ja konjakkia. Hugo vinkkaa minulle huomaamattomasti toisesta pöydästä. Hän lähtee käymään ulkona. Seuraan pienen hetken kuluttua perästä.

Ilma on kylmentynyt entisestään, pakkasta on varmaan kymmenen astetta ja taivas tähtikirkas. Luntakin on satanut maahan pari senttiä. Hugo nojailee seinään ja hänen hengityksensä huuruaa. Pakkasilma saa minut tuntemaan oloni entistä alastommaksi. Toivon että olisin tajunnut napata eteisestä takin suojakseni. Kylmyys kovettaa nänini ja mietin, näkyvätkö ne liivien ja mekon läpi.

– Olisitko halunnut mantelin? Hugo kysyy ja katsoo minua vinosti hymyillen.

– Meinaatko, etten muuten saa? kysyn toinen kulmakarva koholla.

– Sinä saat koko maailman, jos vain pyydät, Hugo lupaa viettelevällä äänellä.

– Mutta mantelia en saanut, huomautan.

– En olisi siitä niin varma, Hugo sanoo.

Hän tulee lähemmäs ja tunnen hänen huumaavan tuoksunsa. Hän hymyilee yhä, raottaa huuliaan ja silloin näen mantelin hänen hampaidensa välissä. Hän on piilottellut sitä poskessaan.

Toimin ennen kuin ehdin ajatella ja painan huuleni hänen huulilleen. Hugo siirtää mantelin suuhuni ja vetää minut vyötäisistä itseään vasten. Olemme suunnilleen samanmittaiset ja kaikki kohdat meissä sopivat toisiinsa. Hän suutelee minua pökerryttävän taitavasti, keskittyen. Unohdan hetkessä kylmän ja pakkasen. Hänen sylissään olen täynnä hehkuvaa kuumuutta. Kielemme tutkivat toisiaan ja käteni kohoavat hyväilemään Hugon niskaa ja sänkitukan rajaa. Haluaisin tuntea tuon sängin sisäreisiäni vasten. Haluaisin tuon notkean kielen jalkoväliini, avaamaan häpyni ja nuolemaan klitoristani. Haluaisin...

Kun Hugo vetäytyy kauemmas, suustani pääsee ynähdys. Poskeni ovat polttavan kuumat ja rintakehäni kohoi-

lee kiivaasti. Mitä hittoa täällä tapahtuu? Mitä minä oikein tein? Mitä me teimme? Ja miksi yksi suudelma saa minut niin sekaisin, että olisin valmis heittäytymään maahan kontalleni ja vaatimaan, että Hugo nostaisi mekonhelmani ylös ja repisi sukkahousut jalastani?

– Parasta mennä sisälle. Sinä olet kuulemma mukana ohjelmanumerossa, Hugo sanoo virnistäen.

Mutta kun lasken katseeni, näen että hänen housunetumuksensa pullottaa hieman. Hän ei siis suhtaudu tapahtuneeseen lainkaan niin tynnen rauhallisesti kuin antaa ymmärtää. Kun palaamme sisälle, puren turhautuneena mantelia. Se maistuu suudelmaltamme.

Helena ja Mari ovat ylipuhuneet minut esittämään kanssaan Tonttuparaatin kuin Brita, Laila ja Vieno konsanaan. Niinpä me nyt keikistelemme seksikaupan asuissamme jossain määrin humaltuneen yleisömmme edessä. Yritän keskittyä vain lauluun, mutta silmäni harhailevat silti milloin Hugoon ja milloin Eliakseen. He molemmat katsovat minua kuin tahtoisivat nuolla siirappia rinnuksiltani. Tai ehkä se on vain minun tulkintaani. Ehkä itse tahtoisin heidän tekevän niin.

Kun pääsemme laulussa kohtaan ”Valjastaa jo porot saa! Heijaa! / Kuormatkaa ja sitokaa! Heijaa!”, en voi olla kuvittelematta kumpaakin toimistopoikaystäväni sidottuna kauniiksi lahjapaketiksi. Voi kyllä. Valjastaisin heidät mieluusti vaikka minkälaisiin puuhiin. Kuolaimet suuhun ja...

No niin. Keskity, muistutan itseäni.

Pääsemme laulun loppuun. Pakollisten kumarrusten jälkeen tunnen oloni niin hikiseksi ja janoiseksi, että pakenen juhlatilan keittiöön ja valutan itselleni isoon

lasiin jääkylmää vettä. Pitopalvelun väki on jo poistunut paikalta. Loppuillaksi on tarjolla vain juomia ja pikkusuolaista, jotka saamme hakea omin avuin keittiöstä.

– Sehän meni hyvin.

Käännähdän ja näen ovensuussa Eliaksen. Hän näyttää äkkiä ujolta haroessaan pitkää tukkaansa ja yrittäessään olla vilkuilematta rintojani, jotka eivät tee hänen pyrkimystään helpoksi.

– Kiitos, vastaan.

Sydämeni on alkanut jyskyttää kohtuuttoman kovaa. Elias huomaa keittiön tasolle unohtuneen persiljakimpun, tarttuu siihen ja nostaa sen ilmaan päidemme yläpuolelle.

– Kas, misteli, hän sanoo täysin pökkana.

Purskahdan nauruun, mutta samalla astun niin liki Eliasta, että rintani painautuvat häntä vasten.

– Eihän siinä sitten muu auta, mumisen ennen kuin nousen varpailleni ja suutelen häntä pehmeästi.

Eliaksen kädet laskeutuvat alas, ensin selälleni ja siitä tonttumekon hädin tuskin peittämille pakaroilleni. Persiljakimppu putoaa lattialle. Voihkaisen hänen huuliaan vasten, mikä rohkaisee Eliaksen sujauttamaan kätensä mekon helman alle. Hänen isojen kämmeniensä puristus täyteläisellä takamuksellani kiihottaa minua entisestään.

Eliaksen suuteleminen on täysin erilaista kuin Hugon, mutta yhtä kiihottavaa. Hugo oli kuin sulaa karamellia, Elias on vahvaa minttuteetä.

Ajatukseni sumenevat ja sydämeni jyskytys on siirtynyt jalkoväliini. Toivon että Elias nostaisi minut keittiön tasolle. Toivon että hän kiskoisi kaula-aukkoani alemmas ja vapauttaisi rintani. Toivon että hän imisi...

Juuri silloin joku huikkaa keittiön suuntaan:

– Siellä olisi sauna lämpimänä, jos joku tahtoo mennä!

Hätkähdämme Eliaksen kanssa irti toisistamme. Ei saakeli. Olen suudellut yhden illan aikana kahta miestä ja halunnut saman tien naida heistä kumpaakin. Mikä minua oikein vaivaa? Tarvitsen viilennystä. Kylmän suihkun tai jotain.

Päätän mennä saunaan ja hikoilla itsestäni ylimääräiset himot hiiteen. Enpä olisi arvannut, että minä itse olen se kummallinen tyyppi, joka tahtoo sauna firman pikkujouluissa.

Minulla ei ole mukanani uikkareita, koska en todellakaan ollut ajatellut saunovani. Saunarakennukselle saapuessani vaikuttaa kuitenkin vahvasti siltä, että olen näiden pikkujoulujen ainut lölyyttelijä. Sisällä on autiota niin puku- ja suihkutiloissa kuin lokoisassa takkahuoneessakin. Kurkkaan ikkunasta ulos järvelle päin: saunasta pääsee suoraan avantoon.

Hetken epäröinnin jälkeen viskaan tonttulakkini naulakkoon ja vedän nahkean mekon yltäni. Sukkahousut, rintaliivit ja alushousut saavat mennä samaa kyytiä. Saunalla on onneksi pino puhtaita pyyhkeitä, koska en tietenkään ole pakannut sellaistaakaan matkaani.

Peseydyn nopeasti suihkussa, astun tyhjään saunaan ja vedän oven perässäni kiinni. Kun viimein istun ylälauteella ja heitän ensimmäisen kauhallisen äkäisesti sihahtavalle kiukaalle, tunnen rauhan ja rentouden valtaavan minut. Löyly hivelee jumalaisesti selkää ja nautin hiljaisuudesta ja yksinäisyydestä. Henkäisen tyytyväisenä ja suljen silmäni.

Kyllä, juuri tätä minä tarvitsin.

En Eliaksen leveitä hartioita tai treenattuja hauiksia, jotka saavat paidanhihat kiristymään houkuttelevasti.

Tai Hugon kapeaa vyötäröä ja herkullisesti esiin työntyvää takamusta, jolle tekisi mieli antaa piiskalla vähän kyytiä. En todellakaan kaipaa sitä, että kaulaani suudeltaisiin ja nännejäni nipisteltäisiin osaavasti. En tarvitse sormia, jotka kulksivat liukkaiden häpyhuulteni välissä hitaasti ja kiusoitellen, hipaisten välillä klitorista aivan liian kevyesti ja...

Räväytän silmäni auki. Toinen käteni hyväilee rintaani ja toinen on liukunut jalkoväliini, joka sykkii odotusta. Ei hemmetti. En näköjään saa pidettyä itseäni aisoissa. Löylyn kurittava kuumuus ei riitä. On otettava kovemmat keinot käyttöön.

Könyän alas lauteilta ja vien himosta tykyttävän vartaloni ulos. Sävähdän pakkasta, joka pureskelee paljasta ihoani, mutta en jää miettimään liiaksi vaan jatkan nopein askelein avannolle ja dippaan koko höyryävän alastomuuteni jääkylmään veteen. Lasken hitaasti kymmeneen ja nouse sitten ylös avannosta. Endorfiinit hyrähtävät melkein heti liikkeelle. Rakastan tätä hetkeä, kun en tunne kylmää, mikään ei harmita tai huoleta ja jokainen solu minussa on täynnä vain tyyneyttä ja onnea.

Kun palaan takaisin saunaan, ymmärrän kuitenkin nopeasti, että avannossa käynti on ainoastaan pahentanut tilannettani. Se on herättänyt kaikki aistini ja herkistänyt ihoni entisestään. Nännini seisovat täysin kovina eikä edes saunan lämpö saa niitä pehmenemään. Jalkovälini jomotus on muuttunut yhä pakottavammaksi. Totta puhuakseni minua panettaa enemmän kuin ehkä koskaan elämäni aikana.

Ei perhana, Nelli. Keskity nyt!

Läimäytän itseäni kämmenillä reisille. Olisipa saunassa vihta. Voisin vihtoa riettaat ajatukseni kuriin. Parasta olisi, jos voisin käydä lauteille pitkäkseni vatsalleni. Vahvat kädet tanssittaisivat vihtaa ensin selälläni ja sitten pakaroiillani.

Saisin oikein kunnolla koivunlehtiä, kun minulla on näin tuhmia kuvitelmia. Sitten pyllyni vedettäisiin pystyyn ja Elias työntyisi sisälleni samalla kun ottaisin Hugolta suihin ja...

En pysty enää vastustamaan kiusausta. Puristan rintani käsiini ja alan kiihottaa nännejäni. Nautinnollinen voihkaus karkaa huuliltani. Olen todella herkillä, erittäin valmis. Mielikuvat sekä Hugosta että Eliaksesta kieppuvat suljettujen silmien edessä, kun annan käteni vaeltaa vatsan poikki jalkoväliini. Sormeni sujahtavat helposti kosteaan pilluuni ja uppoavat syvälle sisälleni. Vaikerran mielihyvää ja liikuttelen sormiani tuttuun tahtiin, joka saa nautinnon kohoamaan minussa vielä tavallistakin nopeammin. Orgasmi ei varmasti antaisi odottaa itseään kauan. Huohotan kiivaasti ja alan hieroa turvonnutta, kosketusherkkää klitoristani.

– Huhuu!

Tuttu ääni kuuluu suihkutilan ovelta. Ei saakeli. Hugo. Kiskaisen märät sormet sisältäni ja tavoittelen vastaukseeni kepeyttä:

– Täällä olen vain minä, Nelli!

– Me oltaisiin tulossa saunaan, jos se sopii, toinen ääni huikkaa.

Elias.

Sydämeni alkaa takoa järjettömän kovaa. Mitä hittoa tapahtuu? Miten he ovat täällä kumpikin?

– Joo, totta kai! vastaan.

– Meillä ei vaan ole uikkareita, Elias jatkaa.

– Ei se mitään, ei ole minullakaan, saan vastattua.

Yritän saavuttaa tyynen ja asiallisen mielentilan. Työka-verit tässä vain pikkujouluissa sekasaunassa. Alasti. Ihan normaalia. Ei mitään erikoista.

Kuulen suihkun kohinan ja tasaan hengitystäni. Älä kuvittele heitä suihkussa, älä kuvittele heitä suihkussa, älä kuvittele...

Sitten saunan ovi avautuu ja Hugo ja Elias astuvat sisään. Päänsisäinen jukeboksini laulaa: ”Selvä on, nyt matkaan vain! Heijaa! / Rinnakkain ja kaksittain! Heijaa!” En voi estää ahnasta katsettani vaeltelemasta molempien miesten vartalolla. He ovat kumpikin täydellisiä omalla tavallaan. Heidän keskinäinen erilaisuutensa vain lisää molempien viehätysoimaa silmissäni. Tunnen kuumuksen kaulallani, rinnoillani, jalkovälissä, joka paikassa.

– Käväisen avannossa, sanon ja pakenen lauteilta.

Kuulen takaani, kuinka miehet juttelevat siitä, ettei heitä saisi jääkylmään veteen kirveelläkään.

Kun olen jäähdytellyt kiihtynyttä vartaloani tarpeeksi, nousen taas ylös avannosta ja tunnen yllättävän rauhan laskeutuvan minuun. Tiedän, että voin nyt valita. Voin mennä pukuhuoneeseen, kuivata itseni ja lähteä saunalta. Voin vaikka soittaa taksin ja mennä kotiin. Tai sitten voin palata saunaan ja katsoa, miten tilanne etenee, jos on edetäkseen. Päätös on minun.

Vedän pakkasilmaa keuhkoihini ja päästän sen sakeana höyrynä ulos.

Ehkä mitään ei tapahdu. Ehkä me vain saunomme.

Tai sitten tapahtuu.

Saan tietää sen vain, jos avaan oven ja astun sisään. Teen päätökseni. En tahdo jättää tällaista mahdollisuutta käyttämättä. Tartun saunan ovenkahvaan ja menen takaisin löylyyn.

Miehet ovat asettuneet istumaan lauteen reunoille niin, että minulle tarjoutuu paikka heidän välistään. Istuudun siihen ja nojaan selkääni seinään. Tunnen kuinka rintani

kohoavat esille enkä edes yritä peitellä niitä. Jos on helkarin hyvät tissit, kannattaa niitä tällaisessa tilanteessa vähän esitellä.

Elias heittää lölyä. Päästämme kaikki yhtäaikaisen huokauksen, kun kuuma ilma sivelee meitä. Sen jälkeen saunaan laskeutuu hiljaisuus. Tiedän, että ohjat ovat minun käsissäni. Minun on tehtävä aloite, jos tahdon jotain tapahtuvan.

Lasken käteni Eliaksen vahvalle reidelle ja sanon:

– Meillä taisi jäädä kesken se, minkä aloitimme persiljäkimpun alla.

Elias kääntää katseensa minuun ja tutkiskelee hetken ilmettäni. Sitten hän kumartuu puoleeni ja suutelee minua hitaasti. Maistan hänen huuliltaan hien ja glögin. Käteni puristaa hänen reittään, joka jännittyy kosketuksestani. Kun kuumankostea suudelma on ohi, käännyn Hugoa kohti. Hän katsoo meitä silmissään halua. Vilkaisu hänen jalkoväliinsä vahvistaa asian. Kaunismuotoinen kalu on nostanut päätään.

– Ja sinua minä en vielä kiittänyt mantelista.

Tartun Hugoa niskasta vetäen hänet suudelmaan, joka on yhtä aikaa leikittelevä ja nälkäinen. Hugoa suudellesani tunnen kuinka Elias painaa huulensa kaulalleni ja kuljettaa kieltään ihollani. Mielihyvä aaltoilee pitkin vartaloani ja tavoittelen toisella kädelläni Eliaksen kättä. Kun löydän sen, ohjaan hänet rinnalleni.

Nautinnonsävähdykset värisyttävät minua, kun Hugon hampaat näykkivät alahuultani, Eliaksen suu imee kaulaani ja hänen voimakas kämmenensä hieroo rintaani ja kovettunutta nänniäni. Aistin molemmista miehistä hohkavan kuumuuden ja tunnen mieletöntä halua saada puristua heidän väliinsä.

Kun minä ja Hugo vetäydymme huohottaen suudel-
masta, katson hänen tummiin silmiinsä. Sitten etsin
Eliaksen katseen. Sen jälkeen näen, kuinka he katsovat
toisiaan ja vatsanpohjassani alkaa lepattaa ennenkoke-
mattomalla tavalla. Eliaksen käsi puristaa yhä rintaani ja
Hugon sormet liukuvat märkään jalkoväliini hyväilemään
sykkivää pilluani. Miehet tuijottavat toisiaan silmiin ja
lähestyvät toisiaan, kunnes heidän huulensa koskettavat
ja he antautuvat suudelmaan aivan kasvojeni edessä. Se
on niin järjettömän kiihottavaa, että parhaden ääneen.
Hetkeen ei kuulu kuin minun vaimea voihkeeni, heidän
suudelmansa ääni ja jalkovälini litinä. Sitten Elias vetäy-
tyy ottamaan henkeä ja sanoo:

– Täällä alkaa tulla helvetin kuuma. Pitäisiköhän mei-
dän siirtyä suihkun puolelle?

Heti kun olemme suihkuhuoneessa ja viileä vesi sataa
päällemme, painaudumme jälleen yhteen. Elias on edes-
säni, Hugo takanani. Elias pitelee kasvojeni käsissään ja
suutelee minua kuin ei saisi huulistani tarpeekseen. Tun-
nen hänen kalunsa kohoavan ja painautuvan kovana vat-
saani vasten. Hugo näykkii niskaani ja hyväilee takamus-
tani. Hänen kullinsa painuu pakaroitani vasten ja liikkuu
niiden välisessä vaossa. Olemme kaikki kuin kuumeessa,
yhteisen kiihkon vallassa. Himoitsen heitä molempia.

Lopulta Elias jättää vastentahtoisesti huuleni ja siir-
tyy nuolemaan ja imemään rintojani, ja voi luoja, kuin-
ka hyvältä se tuntuukaan. Jalkovälini turpoaa himosta
ja kostuu entisestään. Silloin tunnen Hugon ujuttavan
kätensä takaapäin haaroihini. Hän alkaa hieroa häpyhuu-
liani kiusoittelevasti työntämättä vielä sormiaan sisälleni.
Välillä hän osuu klitorikseeni ja aina silloin uikutan kii-
masta. Olen tulla hulluksi. En jaksa enää odottaa.